

عنوان مقاله:

تاثیر آموزش برنامه فرندز بر مهارت اجتماعی کودکان سن مدرسه (۶-۱۰ساله)

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی رویکردهای نوین در آموزش و پژوهش (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مریم رشیدان - کارشناسی ارشد پرستاری کودکان، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بستک، ایران

ارمیا مقصدلو - دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری سالمندی، دانشکده پرستاری مامایی، دانشگاه علوم پزشکی، شاهرود، ایران

سعیده عزیززی مهکویه - کارشناس ارشد پرستاری داخلی جراحی، دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

نیکو لطیفی - کارشناس ارشد پرستاری سالمندان، دانشکده پرستاری و مامایی بویه، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گرگان، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: دوران کودکی از برجسته ترین دوران در طول زندگی انسان می باشد. توجه به این دوران به حدی است که روانشناسان و صاحب نظران و محققان تعلیم و تربیت آن را برجسته ترین مرحله در تکوین شخصیت انسان دانسته اند. یکی از مهمترین دستاوردهای دوران کودکی کسب مهارت های اجتماعی است. ضروری است که کودکان با همسالان، خانواده، معلمان و افراد درون جامعه خود تعامل های اجتماعی مطلوب را آغاز و حفظ کنند. مواد و روش: در این مطالعه تجربی، ۶۰ کودک ۶ تا ۱۰ ساله به صورت تصادفی ساده از مدرسه های شهر علی آبادکتول سال ۹۸ انتخاب و به گروه آزمون و کنترل با روش تصادفی ساده تقسیم شدند. آموزش گروهی برای گروه آزمون برگزار شد و قبل از مداخله و یک ماه بعد، اطلاعات توسط پرسشنامه جمعیت شناختی و پرسشنامه مهارت اجتماعی ماتسون از هر دو گروه جمع آوری گردید. سپس اطلاعات بعد از جمع آوری وارد نرم افزار آماري SPSS25 و در سطح معناداری ۵٪ تجزیه و تحلیل شدند. یافته ها: در گروه آزمون میزان مهارت اجتماعی قبل از مداخله ۱۵/۸۴ + ۲۰۵/۴۶ و بعد از مداخله ۱۵/۳۶ + ۲۱۵/۹ نشان داده شد که آزمون تی زوج اختلاف معنی داری را نشان نداد ($P < 0/01$). همچنین آزمون تی مستقل بین دو گروه آزمون و کنترل قبل از مداخله اختلاف معنی داری را نشان نداد ($P = 0/78$). آزمون تی مستقل بین دو گروه آزمون و کنترل بعد از مداخله در ابعاد رفتار اجتماعی ($P = 0/03$)، برتری طلبی ($P = 0/04$) و روابط با همسالان ($P = 0/009$) اختلاف معنی داری را نشان داد ولی در بعد کلی اختلاف معنی داری را نشان نداد ($P = 0/1$). همچنین آزمون آنکوا اختلاف معنی داری را نشان داد ($P < 0/01$) طوری که ۲۶ درصد تغییرات پس از آزمون می تواند به احتمال زیاد در اثر متغیر مستقل همان آموزش فرندز باشد. نتیجه گیری: با افزایش مهارت والدین و کودکان سن مدرسه در زمینه مهارت اجتماعی، توانایی کودکان در ارتباط برقرار کردن با دیگران بویژه همسالان بهبود یافته است و هم چنین افزایش علاقه کودک به دوستان و بازی های دسته جمعی را باعث می شود. لذا مدیران و مسئولین تربیت کودکان می توانند از این برنامه آموزشی جهت ارتقا رفتار اجتماعی صحیح در کودکان و افزایش مهارت کودکان در اجتماعی شدن استفاده کنند.

کلمات کلیدی:

آموزش برنامه فرندز، مهارت اجتماعی، کودک سن مدرسه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1619412>

